

חק לישראל – פרשת מקץ ליל שישי

יאחק – חייב אדם בכבוד אביו יותר מכבוד
זקנו לפיכך תלה ביאחק ולא באברהם:

(ב) יעקב יעקב – לשון חיבה:

(ג) אל תירא מרדה מארימה – לפי שהיא
מיאיר על שנזקק לזאת לחוזה לארץ:

(ד) ואנכי אעלך – הבטיחו להיות נקבר
בארץ:

(ו) אשר רכשו בארץ כנען – אצל מה שרכש
בפדן ארם נתן הכל לעשו בשביל חלקו
במערת המכפלה אמר נכסי חוזה לארץ אינן
כדאי לי וזהו אשר כריתי לי העמיד לו כבורין
של זהב וכסף כמין כרי ואמר לו טול את
אלו:

(ז) ובנות בניו – סרח בת אשר ויוכבד בת
לוי:

נמכר אתה ספרת לה"ר עליו וגרמת לנו
לשנאתו:

(כ) וכי הוא מושל – ואשר הוא מושל: ויפג
לבו – נחלף לבו והלך מלהאמין לא היה לבו
פונה אל הדברים לשון מפיגין טעמן בלשון
משנה וכמו (איכה ג) מאין הפוגות (ירמיה
מח) וריחו לא נמר מתרגמינן וריחיה לא פג:

(כז) את כל דברי יוסף – סימן מסר להם
במה היה עוסק כשפירש ממנו בפרשת עגלה
ערופה זהו שנאמר וירא את העגלות אשר
שלח יוסף ולא נאמר אשר שלח פרעה: ותחי
רוח יעקב – שרתה עליו שכינה שפירשה
ממנו:

(כח) רב עוד. – רב לי עוד שמחה וחדוה
הואיל ועוד יוסף בני חי:

(ל) בארה שבע – כמו לבאר שבע ה"א בסוף
תיבה במקום למ"ד בתחלתה: לאלהי אביו